

Triintrideset mešanih in moških zborov. Uredil Matej Hubad. „Glasbena Matiča“ v Ljubljani. Izdaja muzikalij za društveno leto 1902./03. Zvezek XXXII. — Prav pestra zbirka modernih zborov je to. Na čelu ji stoji Anton Lajovic s šestimi pesmimi za peteroglasen mešan zbor. Skladatelj stavi tri moške glasove proti dvema ženskima, kar daje jako polno harmonijo. „Pomladni spev“, „Večerna pesem“, „Črna lutnja“, „Bolest kovač“, „Napitnica“, „Vodica čista se vila“ so ljubke pesmi Finžgarjeve, katere je Lajovic uglasbil jako efektno v velikem slogu. Nato sledi „Srbske narodne pesmi“, harmonizirane od Stjevana St. Mokranjca. Iz ruščine imamo zbor Cezarja Kjuja „Dve roži“ in narodno „Vozle rečki, vozle mostu“, harmonizirano od Liadova. Kratko slovensko narodno „Meglico“ je harmoniziral Oskar Dev, nato pa sledi veličastni osmeroglasni moški in ženski zbor Foersterjev „Z glasnim šumom s kora“. Dr. Benjamina Ipavca „Leži polje ravno“ in Antona Nedvėda „Gospodov dan“ s šopkom narodnih pesmi z Ohrida, harmoniziranim od Mokranjca, zaključujeta mešane zборе. Nato sledi moški zbori. Križkoveška krasna balada „Utopljenka“, dr. Benjamina Ipavca kantata „Na Prešernovem domu“, dr. Gustava Ipavca „Savska“, „Oblaček“, „Planinska roža“, Antona Hajdriha „Hercegovska“, „V sladkih sanjah“, Vinka Kreka „Ljubezen in pomlad“, Fleišmanova „Pod oknom“, Nedvėdova „Prešernu“, Hudovernikova „Naša zvezda“, Ivana pl. Zajca zbor „Poputnica Nikole Jurišiča“ ter „Ružica i slavulj“, Vogričeva „Lahko noč“, Ant. Svetka „Pod noč“ in „Kaj bi te vprašal?“ in Vilka Novaka „U ljetni suton“ so bolj ali manj znane starejše skladbe, ki jih imamo tu v novi izdaji.

Slava Brezmadežni. O petdesetletnici 8. decembra 1854—1904. Napevi za „Marijino družbo“. Zložil in priredil P. Angelik Hribar, O. M. Cena 1 K. Založil knezoškofijski ordinariat v Ljubljani. Tiskala Zadrúžna tiskarna. Str. 136. — Vedno rastoča društvena organizacija na Slovenskem potrebuje tudi svojega slovstva. Za „Marijine družbe“ je tu nabral naš znani skladatelj o. Angelik Hribar 105 lepih in pristrčnih pesmi. Največ je njegovih in Riharjevih; zastopani so še Belar, Cvek, Goller, Hladnik, Vavken in neznani skladatelji. Razdeljene so pa pesmi v „Družbene“, „Marijine“, „Pred Jezusom v zakramentu ljubezni“ in „Razne“. V prvi vrsti je imel g. skladatelj pred očmi seveda „Marijine družbe“. Res je to prava pesmarica za te družbe, katera bo brez dvoma kmalu povsod vpeljana. Slog je prostejši kakor pri liturgični glasbi. To priča že veliko število Riharjevih pesmi, katere so se izpuštile večinoma iz liturgične glasbe, a najdejo zdaj pri privatnih pobožnostih zopet pot v cerkev. Zbirka je tako praktična, da se pač sama dovolj priporoča. Dr. E. L.

Missa pro defunctis ad duas voces aequales organo comitante. Auctore Joanne Laharnar. Op. 9. Pret. 1 K 20 h. Labaci 1903. Sumptibus auctoris. Typis „Zadrúžna tiskarna“. — Ker je pri navadnih mašah-zadušnicah težko dobiti zbor za petje, zlasti na deželi, je gospod skladatelj dobro ukrenil, da je zložil mašo za dva ženska glasova. Ker se glasova prijetno menjujeta, se sliši skladba tudi dovolj zanimivo. Zložena je strogo cerkveno.

„N'coj je prav lep večer“. Transkripcija za klavir. Zložil in velenjenjeni gospej Nini dr. Rojčevi vdano poklonil Janez Laharnar. Delo 11. Cena 50 vin. V Ljubljani 1903. Založil skladatelj. Tisk J. Blasnikovih naslednikov. — Transkripcija je zložena na znano domačo melodijo z običajnimi klavirskimi okraski. Kompozicija ni težka in prav ljubka. J. M.